

Presentació

Quan l'hivern del 1990 vàrem editar el llibret que dóna compte de la nostra gènesi el 1984, de l'activitat desenvolupada, dels Estatuts i del Directori (67 socis constituïen llavors la SCC), dèiem en la presentació que vam redactar que la publicació responia a una directiu de la Junta de Govern, a la voluntat de deixar constància de les nostres actuacions i de l'actiu aconseguit, així com que aquesta servís de credencial amb vista a les relacions nacionals, estatals i internacionals que tothora havíem, hem d'establir no sols per a donar-nos a conèixer, sinó també per a obrir-nos a la comunitat investigadora en el vast i divers camp de la comunicació (premsa, fotografia, ràdio, cinema, televisió, vídeo, mitjans telemàtics punta, disseny, etc.).

Ara, sis anys més tard, el reeditem perquè s'ha exhaurit, perquè la nostra història convé, ens interessa que quedi fixada en els seus trets i referències més definitoris amb vista no sols als noranta anys de l'IEC que enguany celebrem, sinó també perquè durant aquest sexenni la SCC ha crescut en tots els sentits i aspectes que li són propis, i en això molt hi tenen a veure els qui n'han estat responsablement i entusiasta al seu capdavant: Josep Gifreu, Miquel Moragas, Josep Maria Casasús i Jaume Guillamet, amb les seues respectives i solidàries Juntes de Govern.

No són gaires les societats de l'IEC que disposen d'una aital publicació, cosa que ara hem constatat amb un pic de gallejament en participar de manera activa en la confecció del programa d'actes que es realitzaran amb motiu dels noranta anys d'existència de l'IEC.

La publicació, en si mateixa, a banda dels Estatuts, és d'interès restringit, així com també ho és la cronologia essencial d'activitats i esdeveniments, però paga la pena fonamentalment pel Directori, perquè els qui han contestat la nostra reiterada crida (no tots, ai!), emplenant el formulari corresponent, ofereixen un ventall am-

plíssim de camps temàtics i d'interessos científics, a més de llur currículum, el qual dóna feaent idea de l'actiu riquíssim de què disposem i de les moltes possibilitats de recerca que dins del món de la comunicació podem encarar.

En definitiva, aqueix llibret fa història, però projectant alhora un cabal de deus els fruits de les quals trobarem si perseverem en el treball individual en silenci i en la col·laboració interdisciplinària en sintonia, condicions avui més que abans necessàries si volem aportar quelcom vàlid, seriós, nou en qualsevol aspecte de la Comunicació, entesa aquesta en el sentit més generós i oberta a la seua evolució constat plurisèmica.

JOAQUIM ROMAGUERA I RAMIÓ